

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1141/2022
25.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Звезданом Говедарица Царић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр. 1256/22 од 14.10.2022. године, поднетом против правноснажне пресуде Првог основног суда у Београду 17 К.бр. 2045/15 – Кв.бр. 515/18 од 26.04.2018. године, у седници већа одржаној дана 25.10.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр. 1256/22 од 14.10.2022. године и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду 17 К.бр. 2045/15 – Кв.бр. 515/18 од 26.04.2018. године, учињена повреда Кривичног закона из члана 439. тачка 3. Законика о кривичном поступку у вези члана 45. став 3.) Кривичног законика, у корист окривљеног АА.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К.бр. 2045/15, Кв.бр. 515/18 од 26.04.2018. године, усвојен је захтев окривљеног АА од 27.03.2018. године да му се у поступку за изрицање јединствене казне преиначе раније пресуде у погледу одлука о казни, па су само у погледу одлуке о казни преиначене правноснажне пресуде и то:

1. Првог основног суда у Београду К.бр. 2045/15 од 16.05.2016. године којом је окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ, па је осуђен на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци која ће се извршити на тај начин што осуђени не сме напуштати просторије у којима станује у смислу члана 45. тачка 5. КЗ, без електронског надзора, а у случају да самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржава у затвору.
2. Трећег основног суда у Београду К.бр. 294/15 од 22.03.2016. године, којом је окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела крађа у покушају из члана 203. став 2. у вези става 1. у вези члана 30 КЗ, и осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, с тим да се изречена казна има извршити на тај начин што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, и одређено да уколико окривљени једном у трајању од 12 часова, или

два пута у трајању од по 6 часова, самовољно напусти просторије у којима станује, остатак изречене казне издржаће у затвору,

па је суд окривљеног АА узимајући му као утврђене казне затвора по пресудама Првог основног суда у Београду К.бр. 2045/15 од 16.05.2016. године и Трећег основног суда у Београду К.бр. 294/15 од 22.03.2016. године применом одредби члана 4, 42, 45, 54, 60, 62. и 63. Кривичног законика и одредбе члана 552. став 1. тачка 1.) ЗКП осудио на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 1 (једног) месеца, која ће се извршити на тај начин што осуђени не сме напуштати просторије у којима станује у смислу члана 45. тачка 5. КЗ без електронског надзора, а у случају да самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржава у затвору, а у коју му се урачунава и време проведено на издржавању казне затвора почев од 22.03.2018. године, па надаље по пресуди Првог основног суда у Београду К.бр. 2045/15 од 16.05.2016. године, као и време проведено на издржавању казне затвора у периоду од 22.09.2017. године до 22.03.2018. године, по пресуди Трећег основног суда у Београду К.бр. 294/15 од 22.03.2016. године, док су у преосталом делу наведене пресуде остале неизмењене.

Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз бр. 1256/22 од 14.10.2022. године, против правноснажне пресуде Првог основног суда у Београду 17 К.бр. 2045/15, Кв.бр. 515/18 од 26.04.2018. године због повреде Кривичног закона из члана 439. тачка 3.) ЗКП у вези члана 45. став 3. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и утврди да је правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду К.бр. 2045/15, Кв.бр. 515/18 од 26.04.2018. године, учињена повреда закона у корист осуђеног у смислу члана 485. ЗКП.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости окривљеном АА, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног касационог суда основано се у поднетом захтеву Републичког јавног тужиоца указује да је доношењем побијане пресуде Првог основног суда у Београду К.бр. 2045/15, Кв.бр. 515/18 од 26.04.2018. године учињена повреда Кривичног закона из члана 439. тачка 3.) ЗКП у вези члана 45. став 3. КЗ, у корист окривљеног АА.

Наиме, из списка предмета произилази да је Први основни суд у Београду у смислу члана 552. став 1. тачка 1.) ЗКП, спојио казне из пресуде Првог основног суда у Београду К.бр. 2045/15 од 16.05.2016. године у трајању од 8 (осам) месеци и пресуде Трећег основног суда у Београду К.бр. 294/15 од 22.03.2016. године којом је окривљени осуђен на казну затвора од 6 (шест) месеци, и донео пресуду 17 К.бр. 2045/15, Кв.бр. 515/18 од 26.04.2018. године, којом је окривљеном изрекао јединствену казну у трајању од 1 (једне) године и 1 (једног) месеца затвора, одредивши да ће се иста извршити на тај начин што осуђени не сме напуштати просторије у којима станује у смислу члана 45. став 3. КЗ, без електронског надзора, чиме је повредио одредбу члана 45. став 3. КЗ.

Наиме, наведеном одредбом члана 45. став 3. КЗ прописано је да ако се учиниоцу кривичног дела изрекне казна затвора до једне године, суд може истовремено одредити да ће се она извршити тако што ће је осуђени издржавати у просторијама у којима станује уколико се с обзиром на личност учиниоца, његов ранији живот, његово држање после учињеног дела, степен кривице и друге околности под којима је дело учинио може очекивати да ће се и на тај начин остварити сврха кажњавања.

Имајући у виду напред наведену одредбу Кривичног закона основано се у захтеву Републичког јавног тужиоца указује да је повређен кривични закон, с обзиром да је у конкретном случају пресудама Првог основног суда у Београду 17 К.бр. 2045/15, Кв.бр. 515/18 од 26.04.2018. године окривљеном изречена јединствена казна у трајању од 1 (једне) године и 1 (једног) месеца, те због висине изречене казне затвора преко једне године није било могуће одредити да се иста издржава у просторијама у којима окривљени живи.

На напред наведени начин Први основни суд у Београду је по налажењу Врховног касационог суда, одлуком о кривичној санкцији коју је изрекао окривљеном побијаном пресудом повредио одредбу члана 45. став 3. КЗ. и тиме учинио повреду Кривичног закона из члана 439. тачка 3.) ЗКП у корист окривљеног, а на шта се основано указује и у поднетом захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Стога је Врховни касациони суд, имајући у виду наведено, усвојио предметни захтев, те је како је захтев поднет на штету окривљеног, на основу члана 492. став 1. тачка 3.) и члана 493. ЗКП утврдио да је побијаном правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду К.бр. 2045/15, Кв.бр. 515/18 од 26.04.2018. године учињена повреда Кривичног закона из члана 439. тачка 3.) ЗКП у вези члана 45. став 3. КЗ у корист окривљеног АА, при томе не дирајући у правноснажност наведене пресуде.

Записничар – саветник
Звездана Говедарица Царић, с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић